

การศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้
ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน
ในเขตภาคกลาง

A STUDY OF THE WORK PERFORMANCES OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIONS
ORGANIZATIONS IN THE CENTRAL REGION FOR BUILDING KNOWLEDGE AND
UNDERSTANDING ALONG WITH PROMOTING ABILITY TO FOLLOW THE
PHILOSOPHY OF SUFFICIENCY ECONOMY TO PEOPLE

ศศินันท์ เศรษฐวัฒน์บดี¹ ปิยะ สงวนสิน² บุญอนันต์ บุญสนธิ³ ธนาวุฒิ วงศ์อนันต์⁴ และสมทรง บรรจงจิติตานต์⁵
Sasinan Setthawatbodee¹ Piya Sa-nguansin² Boonanan Boonsonth³ Tanawut Wongananda⁴ and
Somsong Banjongthitithan⁵

¹หลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ชื่อสถาบันมหาวิทยาลัย
ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

²หลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ชื่อสถาบันมหาวิทยาลัย
ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

³หลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ชื่อสถาบันมหาวิทยาลัย
ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

⁴หลักสูตรสาขาวิชานิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ ชื่อสถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

⁵หลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาชุมชน ชื่อสถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

*E-mail: sasinan@vru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน
เขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน 2) ศึกษาปัญหาการศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตาม
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน 3) เปรียบเทียบการศึกษาการดำเนินงานของบุคลากร
องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถใน
การปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 4) เปรียบเทียบ
ปัญหาการศึกษาการดำเนินงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการ
เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับ

ประชาชนตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคกลาง ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์โร ยามาเน่ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 340 คน และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 3) ผลการเปรียบเทียบการศึกษาการดำเนินงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน ที่มีเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดแตกต่างกันมีการดำเนินงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ผลการเปรียบเทียบปัญหาการศึกษาการดำเนินงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน ที่มีเพศ วุฒิการศึกษา อายุ ที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการดำเนินงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ

องค์การบริหารส่วนตำบล ความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนในเขตภาคกลาง

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study of the work performances of Sub-District Administrations Organizations in the central region for Building Knowledge and Understanding along with Promoting Ability to Follow the Philosophy of Sufficiency Economy to People, 2) to study the work performances' problems performances of Sub-District Administrations Organizations in the central region for Building Knowledge and Understanding along with Promoting Ability to Follow the Philosophy of Sufficiency Economy to People, 3) to compare the work performances of the staffs Sub-District Administrations Organizations in the central region for building both knowledge and understanding along with promoting ability to follow the philosophy of sufficiency economy to people by personal variables, and 4) to compare the work performances of the staffs Sub-District Administrations Organizations in the central region for building both knowledge and understanding along with promoting ability to follow the philosophy of sufficiency economy to people by personal variables. The sample size

was determined by using Taro Yamane formula and got 340 staffs with a multi-stage random sampling. Questionnaires were used for collecting data. Statistics used for data analysis including Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test and F-test.

The results showed that; 1) the overall role of work performances of Sub-District Administrations Organizations in the central region for building both knowledge and understanding along with promoting ability to follow the philosophy of sufficiency economy to people was in high level. 2) Work performances' problems of Sub-District Administrations Organizations in the central region for building both knowledge and understanding along with promoting ability to follow the philosophy of sufficiency economy to people was in moderate level. 3) In comparing the work performances of Sub-District Administrations Organizations in the central region for building both knowledge and understanding along with promoting ability to follow the philosophy of sufficiency economy to people by personal variables such as gender, levels of education, ages and size of the organization found that overall data have statistical significant difference at the level of 0.05. 4) In comparing work performances' problem of Sub-District Administrations Organizations in the central region for building both knowledge and understanding along with promoting ability to follow the philosophy of sufficiency economy to people by personal variables such as gender, levels of education and ages found that overall data have statistical significant difference at the level of 0.05.

Keywords

The Central Region Sub-district Administrations, Knowledge, Understanding, The Philosophy of Sufficiency Economy, People in the Central Region

ความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2537 โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเพื่อกระจายอำนาจการปกครอง ให้ประชาชนในท้องถิ่นระดับตำบลซึ่งเป็นเขตชนบทได้มีโอกาสเรียนรู้การแก้ไขปัญหาและการสนองตอบความต้องการของตนเอง มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ชนบทมากที่สุด (ศุภชัย ยาวะประภาส, 2540)

องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องรับการถ่ายโอนภารกิจการให้บริการสาธารณะจากราชการส่วนกลางไปดำเนินการเองตามที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 78 กำหนดว่า รัฐจะต้องกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถ

พึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ ตลอดจนทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนเป็นหลัก (อภิชาติ สถิตนิรามัย, 2555) เพื่อสนองตอบความต้องการของชุมชนระดับตำบล และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยเฉพาะในช่วงที่ประเทศไทยเผชิญกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งปัญหาเกิดจากการพัฒนาประเทศที่ไม่สมดุลและยั่งยืน เนื่องจากมุ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ดังนั้นรัฐบาลจึงได้มีการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้นำทางในการพัฒนาประเทศตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 มีการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไปพร้อมกัน จึงเป็นจุดเริ่มต้นของแนวคิดการพัฒนาที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” โดยให้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเป็นแบบองค์รวมที่เชื่อมโยงมิติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้ัญญัติหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุล ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมมีเป้าหมายหลักเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยสู่ความอยู่ดีมีสุข พร้อมทั้งยึดหลักทางสายกลาง เพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากวิกฤต สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง มีคุณภาพและยั่งยืน ควบคู่ไปกับการปรับเปลี่ยนกระบวนการวางแผนจากการดำเนินการ “โดยราชการเพื่อประชาชน” เป็นการมี “ประชาชนเข้าร่วม” ให้คนเป็นผู้ตัดสินใจหรือกำหนดทิศทางการพัฒนาที่คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล และสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อพร้อมรับความเสี่ยงบนฐานของความรอบรู้ ความรอบคอบ ความเพียร และคุณธรรม (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานขับเคลื่อนการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง, 2557) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ยังคงน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างสมดุล การอยู่ร่วมกันด้วยสันติสุขในสังคมและการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และกำหนดให้ส่วนราชการต่าง ๆ ได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติภายในส่วนราชการ พร้อมทั้งมีการส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปเป็นพื้นฐานและแนวทางในการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน ประชาชนอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข สังคมมีความเข้มแข็ง และประเทศชาติมั่นคง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 จึงมีแนวคิดต่อเนื่องน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศต่อจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8-10 โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาประเทศต้องเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้นในมิติการพัฒนาด้านต่าง ๆ เพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงที่สังคมไทยต้องเผชิญ และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อมนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555)

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชนสามารถนำไปปฏิบัติ และประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของตนเองได้ โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จะต้องน้อมนำเอาปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน และจะต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน เพราะหากประชาชนมีความรู้ความเข้าใจก็จะช่วยให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขในสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว เพราะปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้ประชาชนสามารถประมาณตนได้ เป็นคนที่มีเหตุผล มีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี มีความความรู้ และมีคุณธรรม (ณัฐพงษ์ ทองภักดี, 2550) ภาคกลางของประเทศไทย เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ที่มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่น มีความเจริญ ด้านเศรษฐกิจ และสังคมอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการเปลี่ยนสภาพจากสังคมชนบทมาเป็นสังคมเมือง จึงทำให้มีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น เช่น ปัญหามลภาวะเป็นพิษ ปัญหาน้ำเน่าเสีย ปัญหาการจราจรติดขัด ปัญหาการว่างงาน ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของผู้คนในด้านสุขภาพอนามัยและความมั่นคงในชีวิต จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเร่งแก้ไข แนวทางในการแก้ไขปัญหายั่งยืนคือสอนให้ประชาชนรู้ และเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ จะทำให้ชุมชนเข้มแข็ง และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน (คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, 2550) ได้อธิบายถึงการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในระดับปัจเจกบุคคล และชุมชนออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับปัจเจกบุคคลและครอบครัว คือ สมาชิกในครอบครัวรู้จักใช้ชีวิตบนพื้นฐานของการรู้จักตนเอง สามารถพึ่งพาตนเอง และดำเนินชีวิตอย่างพอกินพอใช้ไม่เบียดเบียนผู้อื่น พอใจในสิ่งที่ตนเอง มีรู้จักการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 2) ความพอเพียงระดับชุมชนซึ่งจะเกิดขึ้นได้เมื่อประชาชน หรือสมาชิกมีความพอเพียงในครอบครัวเป็นพื้นฐาน และสมาชิกสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปขยายผลเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในระดับชุมชน โดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้าน และความสามารถและศักยภาพของชุมชนช่วยกันทำให้เกิดเป็นชุมชนที่ยั่งยืน และเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงกัน 3) ความพอเพียงในระดับรัฐหรือระดับประเทศเป็นเศรษฐกิจแบบก้าวหน้าที่เกิดจากการรวมกลุ่มของชุมชน หรือหมู่บ้านมาแลกเปลี่ยนความรู้ และร่วมมือกันพัฒนาประเทศโดยการสร้างเครือข่าย มีการแบ่งปันช่วยเหลือกัน จนกลายเป็นสังคมแห่งความพอเพียงและจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และเป็นหน่วยงานที่รับนโยบายของภาครัฐมาปฏิบัติโดยเฉพาะต้องปฏิบัติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทุกฉบับ ที่กำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางการพัฒนาและบริหารประเทศ และมาถ่ายทอดสู่ประชาชน ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเสริมสร้างความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนเพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีทิศทางที่ชัดเจน และประสบผลสำเร็จ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ทราบข้อมูลเกี่ยวกับ

วิธีการดำเนินงาน และปัญหาในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคกลางเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

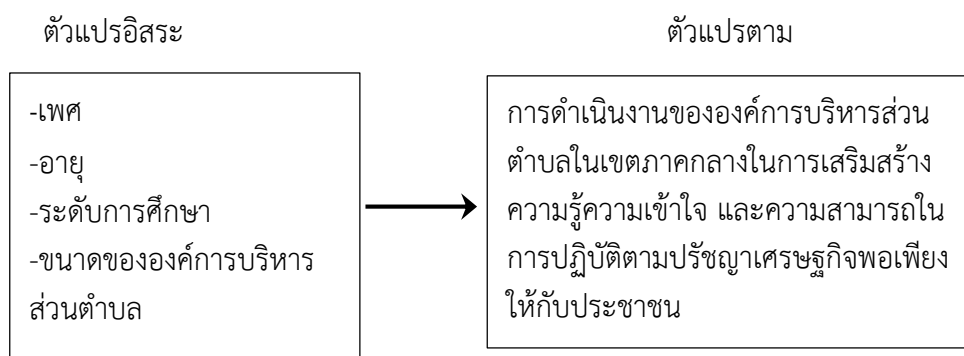
โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลาง มีการดำเนินงาน และปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน
2. เพื่อศึกษาปัญหาการศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน
3. เพื่อเปรียบเทียบการศึกษาการดำเนินงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการศึกษาการดำเนินงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลาง ประกอบด้วย ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลาง จำนวน 2,724 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2556)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลาง การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรของทาร์โย ยามาเน่ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 340 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) มีขั้นตอนในการสุ่ม ดังนี้

1) การสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยแบ่งเป็นกลุ่มจังหวัดตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ซึ่งมีการแบ่งกลุ่มจังหวัดภาคกลางออกเป็น 5 กลุ่มจังหวัด ได้แก่ 1) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ประกอบด้วย 1) จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดสระบุรี 2) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2) ประกอบด้วย จังหวัดชัยนาท จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรีและจังหวัดอ่างทอง 3) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสระแก้ว 4) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี 5) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ประกอบด้วย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

2) ทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากเพื่อให้ได้กลุ่มจังหวัดที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ซึ่งในการจับฉลากได้กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดสระบุรี

3) ทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลากเพื่อเลือกอำเภอของแต่ละจังหวัด และทำการสุ่มเลือกองค์การบริหารตำบลมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาระหว่าง 0.67-1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งแบบสอบถามทั้งฉบับได้ระดับค่าความเชื่อมั่น 0.886 ซึ่งนับว่ามีคุณภาพสามารถนำไปเก็บข้อมูลได้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยให้มหาวิทยาลัยออกจดหมายขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับข้อมูลกลับคืนมาจำนวน 340 ชุด แต่เมื่อมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ จำนวน 340 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้ความถี่ ร้อยละวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลาง ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบบทบาท ฯ และปัญหา จำแนกตามตัวแปรของเพศ โดยใช้ t-test independent ส่วนระดับการศึกษา และขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลใช้ F-test หากพบความแตกต่างจะดำเนินการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ

ผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 69.41 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายมาตอบแบบสอบถามเพียง ร้อยละ 30.59 และเมื่อจำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมี อายุ 30-34 ปี มากที่สุด ร้อยละ 22.94 รองลงมาอายุ 40-44 ปี ร้อยละ 15.29 และอายุ 25-29 ปี ร้อยละ 15.00 ตามลำดับ จำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามวุฒิการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรีมากที่สุดร้อยละ 53.82 รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 24.41 และระดับปริญญาโทร้อยละ 21.77 ตามลำดับ และจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารและเจ้าหน้าที่จากองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กมากที่สุด ร้อยละ 80.88 รองลงมาองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ร้อยละ 13.53 และองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ร้อยละ 5.59

2. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.710) เมื่อพิจารณารายข้อพบข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงานของ อบต.

($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.882) รองลงมา อบต.ของท่านมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.831) และมีการกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินงานและผู้รับผิดชอบชัดเจน ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.853) ตามลำดับ

3. ปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.407) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ประชาชนยึดติดกับเทคโนโลยีหรือกระแสภายนอกมากเกินไป ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.867) รองลงมา อบต. ขาดตัวอย่างและบุคลากรต้นแบบในชุมชนที่จะใช้เป็นตัวอย่าง ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.862) และประชาชนส่วนใหญ่ทิ้งถิ่นฐานบ้านเกิดไปทำงานที่อื่น ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.862)

4. เปรียบเทียบ การดำเนินงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน

4.1 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่มีเพศต่างกัน มีการดำเนินงานของการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่มีอายุต่างกัน มีการดำเนินงานของการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลาง ที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี มีการดำเนินงานแตกต่างกับ ผู้มีอายุระหว่าง 40-44 ปี และอายุระหว่าง 20-25 ปี มีการปฏิบัติแตกต่างกับ ผู้มีอายุระหว่าง 50-54 ปี

4.3 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่มีการศึกษาต่างกัน มีการดำเนินงานของการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลาง ที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ก็ระดับปริญญาตรีมีการดำเนินงานแตกต่างกัน

4.4 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารตำบลที่มีขนาดแตกต่างกัน มีการดำเนินงานของการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก กับขนาดกลาง มีการดำเนินงานที่แตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบ ปัญหาการดำเนินงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน

5.1 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานของการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานของการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า

บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี มีการปฏิบัติแตกต่างกับผู้มีอายุระหว่าง 50-54 ปี และ อายุระหว่าง 30-34 ปี มีการดำเนินงานแตกต่างกับผู้มีอายุระหว่าง 50-54 ปี

5.3 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่มีการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานของการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี กับระดับปริญญาตรี มีปัญหาในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

5.4 บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารตำบลที่มีขนาดแตกต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานของการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานส่วนราชการส่วนท้องถิ่นที่ต้องน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐพชัช ทตนนท์ (2556) ที่ทำการวิจัยเรื่องบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสำน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2. ปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการกำหนดกลยุทธ์ การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน ตลอดจนมีการจัดทำคู่มือ หรือประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชน ทราบอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้มีปัญหาในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์, ศิริัญญา เสือคง และณัฐฐา รัชภัฏวารกุล, 2559) ที่ทำการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลคอกกระบือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีการปรับทัศนคติของประชาชนให้เข้าใจการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร เช่น ลงพื้นที่พูดคุย พบปะประชาชน หรือจัดทำคู่มือแจกจ่ายการทำงานระหว่างบุคลากรกับประชาชน ทำความเข้าใจกับประชาชนให้เข้าใจการทำงานของบุคลากร และสอดคล้องกับรายงานผลการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ของสถาบันวิจัย และพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปัญหาเกี่ยวกับผลงานอยู่ใน ระดับปานกลาง ถึง ระดับสูง เพียงร้อยละ 19.93 นอกจากนี้ มีสภาพปัญหาเกิดขึ้นบ้าง ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการประกาศนโยบายของคณะผู้บริหาร ให้สภา บุคลากร และประชาชนทราบ ปัญหาเกี่ยวกับอัตรากำลัง ที่ประสบ ปัญหาอัตรากำลังมากเกินไป โครงสร้าง ปัญหาเกี่ยวกับการ บริหารงบประมาณ/รายได้ ปัญหาเกี่ยวกับระบบข้อมูล เพื่อการพัฒนา และปัญหาเกี่ยวกับระบบการพัฒนาบุคลากร เป็นต้น (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547) และสอดคล้องกับผลวิจัยของ วินัย ซาดิทัต (2546) ที่ทำวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดตราด ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมแล้วองค์การบริหารส่วนตำบล มีปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบ การดำเนินงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนพบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน เช่น เพศ แตกต่างกัน วุฒิการศึกษาแตกต่างกัน อายุแตกต่างกัน และที่มีปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดแตกต่างกัน มีลักษณะของการดำเนินงานเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่บุคคลมีลักษณะที่แตกต่างกันทำให้มีการทำงานแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิระ วรภัย (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในการทำงานของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบล : กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่าง กัน เช่นเพศ การศึกษา อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในการทำงานของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบลที่แตกต่าง กัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพร เมธอนันต์กุล (2549) ได้ทำการศึกษาการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต : กรณีศึกษาเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า อายุ ระดับการศึกษา

และฐานนะทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของเกษตรกรลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

4. เปรียบเทียบ ปัญหาการดำเนินงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับประชาชนพบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน เช่น เพศ แตกต่างกัน วุฒิการศึกษาแตกต่างกัน อายุแตกต่างกัน มีปัญหาของการดำเนินงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสภาพส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ย่อมมีปัญหาในการปฏิบัติที่แตกต่างกันและส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมด้านสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติพวงศ ชูทัย (2559) ที่อธิบายว่าอาชีพการศึกษา ฐานทางเศรษฐกิจและลักษณะอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน ย่อมส่งผลให้บุคคลมีลักษณะสังคมที่ไม่เหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปรีชา สุวรรณภูมิ และคนอื่น ๆ, 2554) ทำวิจัย เรื่องรูปแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 ประเทศไทย พบว่า อายุ ระดับการศึกษา สภาพภาพ และ ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหาร จัดการองค์การบริหารส่วนตำบล มีผลทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 ประเทศไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อ จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษาสภาพภาพและ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาทั้ง 7 ด้าน [คือ การนำองค์การ (การบริหารจัดการองค์การ) ด้านการวางแผนกลยุทธ์ ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ ด้านการจัดการกระบวนการ ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ด้านความโปร่งใส และ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน] สูงกว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีอายุต่ำกว่า 1 ปี และ ที่มีอายุมากกว่า 10 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาการนำองค์การ (การบริหารจัดการองค์การ) สูงกว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีอายุ 1-10 ปี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลาง ควรมีการสร้างชุมชนต้นแบบ หรือคัดเลือกบุคคลต้นแบบ เพื่อให้ประชาชนได้เรียนรู้ และใช้เป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิต
2. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพในชุมชนเพื่อประชาชนจะได้ไม่ทิ้งถิ่นฐานไปทำงานที่อื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และความสามารถของประชาชนในเขตภาคอื่น ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. ควรศึกษารูปแบบที่ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2556). **ข้อมูลจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก <http://www.dla.go.th/work/abt/summarize.jsp>.
- กระทรวงมหาดไทย. (2550). **การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ**. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักนโยบายและแผน สำนักปลัดกระทรวง.
- กระทรวงมหาดไทย. กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2547). **ข้อมูลสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล**. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักงานเลขาธิการ กระทรวงมหาดไทย.
- คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. (2550). **การสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพฯ ฯ: คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง.
- จิระ วรภัย. (2548). **ความรู้ความเข้าใจในการทำงานของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรระดับชุมชนระดับตำบล : ศึกษากรณี จังหวัดอุบลราชธานี**. กรุงเทพฯ ฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นายฐพงษ์ ทตนนท์. (2556) **บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน**. วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ณัฐพงษ์ ชูทัย. (2559). **ความแตกต่างระหว่างบุคคล**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก <https://nuttapong.wikispaces.com>.
- ณัฐพงษ์ ทองภักดี. (2550). **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง: ความเป็นมาและความหมาย ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารการพัฒนา**. กรุงเทพฯ ฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นพพร เมธีนันต์กุล. (2549). **การนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต : กรณีศึกษาเกษตรลูกค้า ธ.ก.ส. อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์**. กรุงเทพฯ ฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประเวศ วะสี. (2547). **กระบวนการนโยบายสาธารณะ**. กรุงเทพฯ ฯ: ปิยอนด์ พับลิชชิง.
- ปรีชา สุวรรณภูมิ และคนอื่น ๆ . (2554). **รูปแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 ประเทศไทย**. ว.สมาคมนักวิจัย. 16(3) กันยายน-ธันวาคม.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบันวิจัยและพัฒนา. (2547). **รายงานผลการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร: ส่วนท้องถิ่น.
- ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์ศิริปัญญา เสือคง และณัฐฐา รักรักษาวารกุล. (2559). **สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลคอกกระบือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร การประชุมวิชาการระดับชาติสหวิทยาการเอเชียอาคเนย์ 2559 ครั้งที่ 3 The 3rd SAU National Interdisciplinary Conference 2016**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก http://www.sau.ac.th/graduate/research/MBA/SAUNIC_2016_doc_224.pdf.

- วินัย ชาติทัต. (2546). **ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกรณีศึกษาเฉพาะ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดตราด**. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2540). **นโยบายสาธารณะ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2540). **การบริหารงานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล**. กรุงเทพฯ ฯ : กราฟิคฟอร์แมท (ไทยแลนด์).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559**. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2543). **พระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก <http://www.odloc.go.th/web>.
- สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. สำนักงานขับเคลื่อนการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. (2557). **การขับเคลื่อนการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.
- อภิชาติ สถิตนิรามัย. (2555). **รัฐธรรมนูญและการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของประชาชน**. เชียงใหม่ : เดือนตุลาคม.